

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/4 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplădă Nr. 13.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Invitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Ianuarie v. 1897 încep
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.

Domnii abonenti sunt rugați
a grăbi cu reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foii.

Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe ou prima și
se termină ou ultima lunii, după
stilul vechiu.

Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Este în interesul dlor abo-
nenți, oa adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.

Domnii abonenti vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fâșiile, în
care li-s-a trimis „Tribuna” până
acum.

Administrațiunea.

Insula șerpilor.

După măsura europenească a timpu-
lui se sfârșește în curând și anul 1896,
acest an de jale neagră pentru noi. El
ne-a adus atâtea năcazuri, atâtea sufe-
rințe, atâtea prigoniri și împilări ca nici
unu altul.

În decursul acestui an s'a desfășu-
rat miseria internă din sinul nostru, în
acesta am văzut cele mai triste și ru-
șinoase tergiversări în mijlocul neamului
românesc, în acest an noi Români din
Transilvania și Ungaria am fost expuși
la cele mai multe ispitiri, violențe, înjo-
siri și prigoniri din partea celor-ce prin
hasardul sorții ajuns-au să ne stăpânească.
În anul acesta ei 'și-au avut milleniul.

Au făcut serbări și ospețe, congrese
și bancheturi, expoziție și ospețe, și
earăși ospețe și bancheturi, bancheturi și

ospețe: un șir lung și neîntrerupt de
„dinom-danom”, de jocuri și veselii, cân-
tări și orații.

Acum s'au sfârșit toate. De mult a
dispărut și ultimul acord iubilar; nici
urme nu se mai zăresc din faimoasele
serbări. Astăzi, la sfârșitul anului lor,
'i-am pute întreba: cu ce v'ați ales?

*

La gurile Dunării stă singură și
tristă, între valurile agitate ale mării-
negre o insulă, plină de trestie, ierburi
netrebne și — șerpi. Este insula șer-
pilor. Când poetul Ovidiu în urma ur-
giei împăratului August trăia în exil la
Tomi — așa ne povestește regina-poetă
Carmen Sylva — atras de șaptele co-
lubrei sale, pe care o purta cu sine, s'a
dus într-o zi și el la insula șerpilor,
care și pe timpul acela era tot așa de
tristă și părăsită, ca și acum, dar' nu
era mai posomorâtă decât locul de exil
al marelui poet roman.

De abia ajuns la țință, o privește
minunată 'i-se desfășură înaintea ochilor.
Într'un moment insula cea pustie se pre-
făc într-o „adeverată grădină fermecată”,
cu pomi umbroși, cu earbă deasă, frumoasă,
cu un covor de maci și de „nu mă uita”,
printre ale căror delicate foi părea că trec
razele soarelui.

»Trepțe de marmoră se coborau în jos
până în mare; — astfel scrie regina Car-
men Sylva — drumuri curate se întindeau
printre șirurile de trandafiri și de mirte. Pe
platani și castani se legănau paserile cele mai
rare și cântau cântece mai frumoase decât ale
privighitoarelor celor mai rare. Micșunele
și rozeta își răspândeau mirosul la picioarele
poetului, în vreme ce liliacul și iasomia îi
mângăiau fruntea. Bietul om singuratic se
credea dus într-una din cele mai frumoase
grădini ale Romei, și așa îi bătea inima de
bucurie, încât parcă amenința să-i sară din
loc. Dar' ce încercă când văzu deo-
dată niște forme minunate de fete, cari se
strecurau printre copaci și alunecau pe dea-
supra ierbei îmbrățișându-se într-o sâlbatică
fericire, pe urmă se prindeau una de alta,
se jucau legănându-se printre crengile lungi
ale răsurilor, se coborau pe treptele de mar-
moră până în mare, de se scăldau și se stro-
peau una pe alta cu apă.

Ici vedea plimbându-se matroane, pe
cari 'i-se părea că le cunoaște, îmbrăcate cu
haine lungi, cu vârluri albe și colo bărbați în
togă și mantauă, care păreau că vorbesc între
dînșii cu aprindere despre afacerile publice,
tocmai ca în Forum la Roma.

Uimit de aceste vedenii Ovidiu în-
treabă și primește următoarea deslușire:
„Ești în insula șerpilor, în care sunt exi-
lați toți oamenii cari au mințit în vieța
lor. Odată la o mie de ani insula în-
verzește, noi ne dobândim ear' formele
omenești și colindăm prin grădina cea fer-
mecată.”

Era dară un adevărat milleniu.

În spre apus de soare însă o mare
schimbare se întâmplă de nou.

La un moment dat vine cu lung
sgomot luntrea lui Caron, se oprește la
termur, el lovește cu o prăgînă în pomi,
toate ființele vesele se fac serioase, ti-
mide, și 'și ridică brațele rugătoare către el.

— Cine a spus adevărul o mie de
ani? — întreabă Caron, cu un glas
adânc.

— Eu, eu, eu...! răsună din toate
gurile.

Dar' în aceeași clipă toți și toate
se prefac earăși în șerpi, afară de o sin-
gură femeie, care o mie de ani a tăcut,
ca să nu spună cumva vr'o minciună. Pe
nisip și prin stufurile de spini se svirco-
leau și se traiau șerpi, cu trupuri netede
și lucitoare. Ovidiu se cutremură de
groază și se duse cât putu de îngrabă
ca să se reîntoarcă la locul seu de exil.

*

Comparația e ușoară

Millenariștii nostri au avut și ei o
mie de ani de probă în Europa. Au
stat în mijlocul ei ca o insulă într-o
mare. Cine știe cum a răsărit insula
șerpilor din valurile Mării-Negre? Cine
știe cum s'a format și insula de popor,
străin de toate neamurile europene, în
mijlocul mării de popoare, ce o împre-
soară? Dar' li-s'a dat de probă: o
mie de ani.

Ce au făcut în acest timp de
probă?

Legăturile de frăție, legate cu ducii
popoarelor, asupra cărora au năvălit,
acum o mie, ca și niște valuri furioase,
— legături făcute prin stringerea mâni-
lor, *dexteram sibi dantes*, nu le-au ținut.
Și astăzi încă se continuă înfrângerea
acestor legături de frăție și credință.

Au primit legea mântuitoare a lui
Christos, s'au îmbrăcat în haina crești-
nismului. Dar' în curând au lăpădat-o,
dând foc bisericilor creștine și omorînd
pe proștii legii lui Christos. Astăzi
după o mie de ani, după-ce și cu semi-
luna au pactat, am ajuns să-i vedem
conduși de duch păgănesc, închinându-se

vițelului de aur și făcînd să domineze
ovreismul asupra creștinismului.

Într'un timp s'au declarat și anga-
giat a fi pionerii libertății, egalității și
frăției. Toată lumea au umplut-o cu
laude de sine pe aceasta temă. De fapt
însă lucrul era mințit. Realitatea era ca
și azi, întoarsă: libertatea la ei este
sclăvia altora; egalitatea la ei este pri-
gonirea altora; frățietatea, o frasă goală,
fără înțeles; locul ei îl ocupă canibalismul
politic.

Dar' legile, constituțiunile și așeză-
mintele de stat! Toate au fost călcate în
decursul timpului și astăzi toate sunt
mințite.

În sfârșit s'a împlinit sorocul; s'a
împlinit timpul de probă, mia de ani.
Insula s'a preschimbât într-o grădină fer-
mecată.

Aproape ca în poveste.

Și a venit Caron, — a venit Europa
să-i vază și să-i asculte. Au mințit-o
de nou. Au venit savanții, au venit apo-
stolii păcii și ai umanismului, au venit
pe rînd toți, până la apostolii opiniei
publice. Pe toți 'i-au mințit.

În sălile strălucite, cu cupe de aur
a mână, le vorbiam de libertate, egali-
tate și frățietate — și în același timp
împilau un popor, prigoniau popoarele
toate, țineau judecată și umpleau temni-
țele cu oameni, nevinovați de altceva,
decît că 'și iubesc neamul, legea și
moșia.

Un an întreg a ținut veselia și os-
pețul și un an întreg umbra a urmărit
strălucirea lor.

Alături de cântecile lor răsunau
gemete și plînsuri; gemetele răniților,
muribunzilor împușcați și plînsurile de or-
fani și văduve.

Alături de ciocniri de păhare se
auzia în depărtare zurea de lanțuri și
zingănit de săbii gendarmerești.

Alături de vorbele lor, ce isbuc-
nau de veselie, isbucnau blăstămuri și
proteste din atâtea inimi apăsate și amă-
rite de stăpînirea lor.

Pe toată linia, la tot pașul în mer-
surile lor triumfătoare, minciuna și falsi-
tatea le urmă.

Și la apus de soare, în amurgul
acestei zile lungi de un an, când prăgina
lui Caron lovește în pomii insulei mille-
nare, la glasul lui adăuc și amenințător,
ființele strălucite, vesele și radioase —
se prefac earăși ce au fost o mie de
ani: maghiari.

Și nu știu dacă pe această insulă
se va afla oare, ca pe insula șerpilor, mă-

car o singură ființă, care să nu fi min-
țit, care să fi tăcut o mie de ani?...
*

Insula șerpilor din poveste există și
azi, bătută de valurile agitate a mării
și traversată de corpuri netede și luci-
toare de șerpi. Dar' de câțiva ani deja o
societate de englezi *intreprinzători*, în
acord cu guvernul României, a luat
insula în exploatare, și lucră ca se o facă
fructiferă.

Șanțuri și canale se taie în lung
și lat, trestia este pârjolită, ear' șerpii,
omorîți cu grămadă, așezați în vravuri
mari sunt arși și cu cenușa lor se în-
grășe pământul.

Spiritul timpului nu este favorabil
povestilor și — utopiilor fantastice.

Pe „insula” noastră se mai susțin
însă povești și utopile sunt ridicate la
maxime de stat.

Nu se gîndesc fet-frumoșii nostri,
remași ca urme din povești, că se vor
mai afla *spirite intreprinzătoare* în Eu-
ropa...? —

Sibiu, 30 Decembrie n.

Procedura penală. Ancheta convo-
cată din partea ministrului de justiție pentru
a compune legea despre intrarea în viață a
novei proceduri penale, 'și-a început ieri se-
diințele, sub președinția ministrului de ju-
stiție. Consultările vor dura mai multe zile.

Stilul triplei alianțe. Foile pa-
triotice înregistrează cu mare bucurie faptul,
că „Köln. Zeit” se ocupă cu visita împăra-
lui Wilhelm, pe care o va face Ungariei
în vara anului viitor. Se știe adică, cumcă
monarhul nostru a invitat pe împăratul
Wilhelm să ia parte la manevrele cele
mari ce se vor ține în vara anului viitor în
Ungaria, ear' domnitorul Germaniei a primit
invitarea. După terminarea manevrelor împă-
ratul va merge la Budapesta, ca să vadă ca-
pitala Ungariei. După ce „Köln. Zeit.” le în-
șiră pe toate acestea, zice: „Aceasta vi-
sită a împăratului Wilhelm trebuie
privită fără îndoială ca o deosebită
distingere pe seama maghiaris-
mului, acest stîlp probat al triplei
alianțe!”

Lauda aceasta, firește, i-a scos din se-
rite pe patrioții nostri, și nu 'și dau silința
mai mult se scoată din ea adevărul, adică
— ironia.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

O seară plăcută.

Făgăraș, 15 Dec. 1896.

Streșnilele pică, plumburii nori rîdă
picuri ce te pîtrund, ceața lunii lui Decem-
vrie se tolănește pe favechit-ii divan — pă-
mînt, — ca păcatul pe un suflet apostat.

Șireata lună apare și dispare în umbra
norilor ca năluca... Brece... ce mai vreme!

De merge trăsura pe drum, te împoșcă
însemnându-te, ear' de te ferești pripit, rămîi
lat în țină.

'Mi-ar plăce să aud, din gura fiilor mu-
selor, la adresa acestei seri, vr'o odă... Eu
cum nu mă pot lăuda cu faptul că mușele
s'au speriat de mine — astfel de lucru, sau
doar întors — trece la noua generație a
poezilor de „vorschuss” al gloriosului viitor,
mărturisesc din inimă sinceră, că să fii
de șapte-ori beat, n'aș pute aflu vorbă de
laudă pentru negloriosul spus de soare al zilei
15 Dec. 1896.

Și spunînd adevărul mă mir și eu de lu-
crul acesta, căci cu toată nepoeticitatea mea,
câte-odată mă însuflețeam foc și preamăream
spusul lui Phöbus în versuri albe... Acest
lucru era demult, pe atunci pe când eram eu
și... ea; astăzi că sîntem noi, ne uităm la lu-
cruri mai temeinic, și cu mai puțină aviditate
de a fi scriși în albumul oamenilor mari... Și
așa cum sîntem acum, „mi-e inima la loc și
pare că-i așa de bine!

Mai cu seamă când, netrudindu-ne cu
poziția „Rarițelor” sorbim în călduroasa chilie
„duftul” — așa se zice prin Cutăriă, câte-un
ceaiu „galantom”, vorba cufărului.

Dar' eacă m'am cufundat în meditațiuni,
și era să-mi uit de ceea-ce mi-am propus se
spun anume de „seară plăcută”.

*

M'a făcut pe mine Dumnezeu așa, ca
toate lucrurile se le vîd pieziș. Poate că
acest lucru e o scădere foarte mare, poate
că chiar crimă, dar' n'am ce mă face... „rîul
din nascare n'are vindecare”.

Așa când — exempli gratia — toată
lumea ride, eu tac și cei-ce mă vîd, cred că
sînt mînios. Când toată lumea joacă — nu
în cărți — eu suspin a neplăcere și asta cu
atît mai virtos că de comun în astfel de ca-
suri vîd în apropierea mea câte o stafii, auzi
d-ta o stafii afurisită.

Pardon, eu sub terminul acesta înțeleg
po oamenii slabi, cari ear' după părerea mea
piezișă, sînt cei cu doi bani în trei
pungi.

Așa mai departe. Când lumea laudă
pe cineva, mie îmi vine greață, mai cu seamă
când știu pozitiv că cel laudat e de-ai lui
„Belzebub”.

Când cineva e ocărit și hulit, chipu că-i
slab român, nu face ispravă, nu-i român
verde și alte titule, eu îl mîngăiu și îi zic
la ureche: „Frate, vulturul zboară până la
cer și nu zice nimic, dar' gîsca se răfoște
de aci până la cer și 'și asurzeste urechile”.
Când e vorba, a judeca frumșeta unei co-
coșe... atunci tac, mai bine mă consum eu
în mine decît să mă pun alian cu această

oaste teribilă în mînia. Și dacă totuși mă
incomodează cu întrebările, apoi spun că:
„Nu ochii femeii, ci bunătatea inimii se te
nimească”.

Cred că nu-mi va disputa nime drep-
tul de a judeca așa, cum m'a lăsat pe mine
Dumnezeu, nu mă pot schimba și pace.

Dacă, — cum Sanda tipografă spunea
— după proasta mea judecată am mai zis că
la noi e lucru slab, am fost de convingerea
că-i așa și nu altcum.

Dacă acum zic că-i lucru draguț, earăși
așa judec eu.

Căci, mă rog de ertare, nu-i prost și
mojicesc lucru a trăi pururea în ură și mînia,
în sfadă, pismă, noi o mână din oameni, cari
am pute și putem fi ca frații cât se ne fie
drag a ne întîlni unul cu altul? Și cine nu
știe că așa a... fost pe la noi?

Ertăți-mă, dacă nu pot insista mai pe
larg asupra acestui lucru urtt, el este în urmă
rămă și sperăm că pentru totdeauna. Mi-se
face pîrlul măciucă atunci când cu astfel de
gînduri sînt silît a-mi sparge capul.

Și când vîd frumoasa pornire din pre-
sent îmi vine și mie prosaicului a scrie
în poezie

Estă de ce altă este judecata mea, asu-
pra aceleiași sîri la 9 ore și cu totulul con-
trară judecății dela 5 ore.

O seară plăcută, zice doamna X și
într'adevăr așa este. Românii din Făgăraș
se trezesc... s'au trezit. Astăzi au venit cu
toții (?) și 'și-au petrecut câteva momente
de înălțătoare plăcere.

În cerc restrîns, acasă, negenați, voioși,
dispuși la culme, cu fețe radioase, eacă acestia

sînt Români din Făgăraș în seara de 15 De-
cemvrie, adunați la prima serată literară. S'a
cîntat, s'a disertat, s'a declamat, s'a forte-
pianat, s'a orchestrat, s'a aplaudat și s'a dat
mărire lui Dumnezeu, ca am ajuns aici.

Eacă așa știu lucră Români când pun
la o parte fumurile, când nu caută la vele-
ități de fuste și când vorbind una nu gînd-
desc alta.

Societatea de diletanți „Progresul”, care
multă vreme a vegetat numai, de cîțva timp
vrea se progreseze. Fie! 'și-a organizat un
cor, 'și-a statorit localitate, 'și-a angajat ca-
pelmaistru și pășeste înainte. Pentru ajun-
gerea scopului s'au introdus serate literare,
seria cărora cu ziua de azi s'a început sub
bune auspicii.

De astă-dată mă vîd constrîns a zice că
façeputul e bun, foarte bun, înainte cu Dum-
nezeu așa, căci *finis coronat opus*. Celor-ce
mai dăunăzi erau cu vizirul deschis le zicem:
haidăți la noi fără frică!

Sebor.

DOREL.

— Novela în epistole. —

De

Th. Avr. Aguletti.

(Urmare)

XVIII.

Feldioara, 4 Septemvrie.

Dragă Clețio!

N'am mai căpătînc încă răspuns la scri-
soarea mea de acum câteva zile. Se vede lu-
crul, că ve merge bine la băi. Și totuși că-
tă să fii mai binevoitori și cu noi.

Eu și cu mama bătrîna încă sîntem
bine. Numai că am început a ne urî singuri.
Nu-i vorbă mai îndrug eu câte ceva la pian
dar... slabă treabă. Știi tu că nu 'și aș meș-
ter. Ba încă, culmea îndrănelui în muncă!
ieri am încercat rapsodiile naționale, ce 'ți-lea
fost adus Dorel. Prea de tot!

Dar' eară veni vorba despre Dorel, și e
binevenită.

Îți trimit aci a doua scrisoare, ce am
primit-o dela el după plecare a-i de aici. Ce-
tește-o și... pricepe-o. Vezi, că 'ți adresează
prin mine felicitări, gratulându-ți de ziua nu-
melui. Cu această ocazie 'ți-a trimis în
dar alăturatul album musical din cei mai aleși
măiestri.

Se vede din partea lui Dorel... o silință
de a-și manifesta oare-care sentimente.

Te întrebam în scrisoarea trecută: tu
ce zici?

Aceesă întrebare 'ți-o fac și de astă-
dată. Ce zici tu la toate acestea? De alt-
cum îți voi trimite toate scrisorile cele voi
mai primi dela dînsul.

Dar'... răspunde-mi odată.

Și fiindcă este ziua numelui tîu mă unesc
și eu la urările amicului meu: Fericire și
mulți ani.

Scrie-mi.

Vîr

Tîni.

XIX.

Tușnad, 6 Septemvrie.

Tini!

Am primit scrisorile tale și mă grăbesc
a-ți răspunde. Am văzut că se scrie
Mă aștept de toate cătă să-ți mulțu-
nesc pentru gratulări. Apoi să-ți povestesc
în scurt ce mai e pe aici.

Pasivitatea lui Apponyi. *Reichswehr* publică o scrisoare mai lungă, primită din Budapesta, în care se spune că nobilul conte Apponyi e supărat foc pentru rușinea ce l-a făcut din partea guvernului, atacându-l pe mandatul lui, patriotului înfocat, care a apărut maghiarismul în congresul dela Bruxelles și a făcut alte multe minunții patriotice; — și fiindcă e supărat: se pune în pasivitate și nu vorbește mai mult în parlament. Numitul ziar constată, că oratoria lui Apponyi nu are nici o trecere în actualul parlament maghiar, însoțindu-l atunci nu, când discursurile sale nu se ocupă cu alte teme decât numai cu atrocitățile electorale.

— „Că la alegerile din Ungaria nu e nici o curățenie — continuă *Reichswehr* — și că moralitatea politică vine mai pe urmă bagată în seamă, — o știe destul de bine întreaga monarhie și întreaga străinătate. Baronul Bánffy a și spus-o aceasta destul de lămurit în vorbirea sa Plato-nică. Dacă acei politicieni, cari se eșfează atât de mult pentru curățenia alegerilor, în fapt însă nu fac alta, decât iau corupțiunea din contul lor și o scriu în contul contrariilor, — ar dori cu adevărat curățenia alegerilor, atunci nu ar trebui să se opună unei reprezentări modeste în parlament, a nemuritorilor nemaghiari, deschizând în modul acesta un ventil, pe seama unei bune părți a nemulțumirilor, îngrămădite prea mult în țeară. Dar aceasta o vrea Apponyi omul cu aspirații naționale, tot atât de puțin ca Bánffy, sau guvernele anterioare. — Adevărat!

În contra steagului unguresc. În ultima adunare generală a consiliului comunal din Fiume s'a înscenat o mică demonstrație antimaghiară, după-cum ne spun toile din capitală. Reprezentantul Antonio Walluschnig, conducătorul partidului autonomist din Fiume, a adresat adică o interperale vehementă președintelui municipiului, întrebându-l, ca ce e cauza că pe „hala de pește“ se suferă steagul unguresc? Dinsul așa crede, că hala de pește e instituție orășenească, prin urmare acolo nu are loc decât numai steagul orașului. Oratorul crede, că în această delaturare a steagului orașului, se cuprinde o flagrantă violare a drepturilor autonome ale orașului Fiume. Președintele l-a răspuns imediat, că steagul unguresc făcuse dela anul 1867 pe „hala de pește“, și ar fi o mare nevinovă a-l delatura chiar acum, ear în interperalul a cerut, că dacă nu e cu puțință delaturarea steagului unguresc, să se așeze lângă dînsul cel puțin și steagul orașului. Majoritatea a primit răspunsul președintelui și a trecut la ordinea zilei.

În contra religiei. Ce tragere de inimă are guvernul unguresc pentru biserică și religie se vede din următorul cas mai recent. Catolicii din comuna Babarcz și-au înființat o societate de lectură, și au trimis statutele ministrului de interne spre întărire. În statute se află un paragraf care sună astfel:

„Noi suntem bine. Mătușă a fost câteva zile bolnavă, dar acum e și dînsa de tot bine. Unchiul și cu noi ceialetzi suntem tari și sănătoși. Oficerul ne distrează foarte. Eu îmi petrec de minune cu dînsul. Poimăne va fi un bal dat de tinerii sfîștiori aici. Voi merge și eu și noi toți. Cine va fi oare regina balului?”

...Cred că-mi voi petrece bine. Dar s'e-ți scriu, ceea-ce am de scris. Purtarea prietenului tău e cât se poate de... proastă. „Mi-e atât de nesuferit, încât mi-ai face un mare, un imens serviciu scutindu-mă de scrisorile sale. Am altceva mai bun de făcut decât a ceti așa ceva. Și apoi s'e-ți spun drept, Tini: m'e mir de relațiile tale cu acela, m'e mir cum primești note dela dînsul pentru mine. N'am nevoie. Am zis. Peste opt zile venim și noi acasă. Deee bunul Dumnezeu să vă găsim bine. (Va urma). Verișoara ta Cleția.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Puterea brutală ține unite comunități de stat, precum un piron de fer ține laolaltă bucăți de scândură prin compresie. Aceasta ține și mai bine, dacă prin vechime a ruginit puțin. Cultura însă nește cu un șurub. Ceea-ce are să fie unit prin el trebuie să fie acomodat cu îngrijirea spiralelor sale. El trebuie să fie sucit domol, ear nu bătut cu sula.

Draper.

fel: „acel membru al reuniunii, care comite delict în contra religiei și a patriei, poate se fie exchis din stîlul reuniunii“. Ministrului nu i-a venit bine la socoteală cuvîntul „religiune“, s'a pus dară și l-a sters dovedind prin aceasta că la noi în țară religinea nu poate fi pusă mai mult sub scutul legii.

Dela guvernul, carea dat cele mai eclatante dovezi de ireligiositate, nici că se putea aștepta alt-ceva.

Un nou minister. Tot mai mult se vorbește despre reactivarea ministerului de comunicațiune, de resortul căruia ar ave să se țină căile ferate, astfel că acest nou minister ar corespunde intru toate ministerului pentru căile ferate, sistemizat nu de mult în Austria. Firește, noul minister se poate sistemiza, ori reactiva, numai cu consimțămîntul parlamentului, dar din partea aceasta nu va întâmpina guvernul nici o pedecă, pentru-că imeasa sa majoritate stă gata să-l voteze orice Greutățile legate de această intențiune a guvernului vor fi însă de altă natură. Va fi greu adică a afla un titular pentru postul acesta, nu pentru-că nu ar ave guvernul persoane potrivite, ci pentru-că prea multe are, și-i va fi grea alegerea.

Programul politicii „naționale“ în Ardeal și secuime.

(m) Aceasta e titula completa a celei mai nouă broșuri politice, a lui G. Beksics, apărută acum de curînd.

În coloanele „Tribunei“ s'a făcut amintire despre ea deja îndată după aparițiune și ideea ei fundamentală s'a aprepțiat într-un prim-articol, dar cu toate acestea avem motive de a reveni și a-l face cunoscut cuprinsul mai în detaliu.

S'a accentuat de atâtea-ori, că dacă Maghiarilor le-ar succeda a-și realiza vre odată proiectul favorit de a ne contopi în rassa lor și a ne nimici ca națiune, aceasta ar învolva în sine un iminent pericol politic și național și pentru statul român.

Beksics constată, că însemnătatea chestiunii române se manifestă cu deosebire prin aceea, că *Românii din Ardeal se află în continuitate teritorială, de limbă și de rassa cu Românii din regat.* Această continuitate ar voi el să se rupă, și adică prin Secui, cu ajutorul cărora „se se formează o umbră, care se aperse Maghiarimea ardeleană și totodată se despartă pe Românii din Ardeal de cătră România“.

Pericolul nu numai pentru noi, dar și pentru România ar fi iminent, dacă planurile lui Beksics, la cari aderează șovinismul maghiar, ar deveni realitate.

E consult deci să cunoaștem, cât de bine aceste planuri, căci cine știe, că nu se vor face în curînd încercări din partea guvernului de a le și realiza, cel puțin în parte.

Broșura lui Beksics se împarte în trei părți: în partea primă vorbește despre politica națională (se înțelege maghiară) în general, în a doua expune acțiunea ce statul trebuie să o desvolte în Ardeal și în a treia arată, că Secuimea este un mijloc de consolidare al statului.

La început B. precizează, că ce avem să înțelegem sub „consolidarea statului“.

„Consolidarea statului nostru nu se poate imagina altfel, — zice el — decât prin consolidarea națiunii și consolidarea națiunii nu poate să fie altceum, decât așa, că națiunea maghiară să se extindă în tot cuprinsul hotarelor statului“.

„Unificarea gramaticală — continuă el — este exchisă din țările coroanei Sfîntului Stefan sau pentru totdeauna, sau pe timp îndelungat.

„Aceasta însă nu înseamnă, că trebuie să renunțăm la ideea de stat unitar și național, ci înseamnă numai atîta, că în butul diferitelor regiuni gramaticale, trebuie să întemeiem națiunea maghiară unitară.

Beksics e de părere, că pentru „națiunea unitară“ nu s'at pericoluși nici Nemții, Venzii sau Croații de peste Dunăre, nici Sârbii, nici chiar Slovaci, cari „dacă panslavismul va înceta cu încercările sale zădărnice, se vor asimila cu națiunea maghiară, deși gramatica le va rămîne a fi slavică“. Periculoasă și amenințătoare este numai *românimea*.

Chestia română trebuie deci mai curînd rezolvată.

Beksics cunoaște trei forme ale chestiei române, atît de „periculoase“.

„Așa este chestiunea, care e scrisă pe stindardul daco-român și constă din „trădare de patrie, război civil, ucideri și aprinderi, ale căror făcări strălucesc prin întunecimea ju-

mătășii de veac, ce s'a scurs dela lupta noastră de libertate“. (sic!) E vorba adică de 1848.

A doua formă este chestia română, care fără a desmembra regatul Sfîntului Stefan, adică în cadrele statului ungar, voeste a organiza naționalitatea română pe baze de limbă și regiuni deosebite.

A treia formă este „cea mai calmă“, care n'are alte intenții, decât a scoate limba maghiară din treptele mai inferioare ale administrației și a conturba unitatea națiunii maghiare în privința socială.

Nici una din aceste forme nu-i convine lui Beksics, toate au pretensiuni „neadmisibile“, de oare-ce „scopul nouei ere este întemeierea unității naționale maghiare dela Presburg până la Brașov, dela Carpați, cel puțin până la Drava“.

„Întemeierea“ aceasta a „unității naționale“ are să treacă prin două stadii.

„De o c a m d a t — zice el — e destul dacă contopim românimea în unitatea națională cel puțin în măsura, în care s'a contopit slovacii prin desvoltarea istorică. Va urma adoi mai târziu stadiul al doilea, când Românii — ca o naționalitate virită în rassa maghiară — își vor fi păstrat limba lor maternă, dar vor fi cu totul nestricăcioși pentru unitatea noastră națională și de stat“.

Beksics află, că realizarea și numai a stării din primul stadiu pretinde mare muncă și mari jefte, de oare-ce în ținutul extins, locuit de Români, statului maghiar îi lipsește baza de existență, lipsește continuitatea națiunii maghiare, nefiind pe acolo decât insule maghiare, între cari însă nu este nici o legătură.

Pentru de a susține și întări aceste insule și astfel a se apropia de întemeierea unității, Beksics află două mari razumiri în „maghiarimea de pe pustă (Alfold) la apus și secuimea la răsărit“.

„Problema, esența programului și politicii naționale este, că aceste două puncte de razim trebuie desvoltate și întărite“.

Adică, cu alte cuvinte românimea trebuie luată între două focuri, cari să-i nimicească existența națională.

În aceasta culminează teoria „unității națiunii“ a lui Beksics.

Că ea poate să devină și realitate, se încearcă a o arăta în partea II și III. a broșurei.

Pentru votul universal.

În România s'a pornit o mișcare îmbucurătoare pentru introducerea votului universal. Chestiunea s'a pus în discuție și în parlament. În sesiunea din 26 Decembrie a camerei române, deputatul V. G. Morfun (socialist) și-a ridicat glasul în favoarea celor despoșiți de drepturile cetățenești, și a prezentat un amendament la adresă, subscris de 26 deputați, în care Coroana e rugată să dispună introducerea votului universal în țeară.

Oratorul a întrebat pe cei dela putere: „Ce ați făcut în chestia națională? Luat-ați Transilvania, așa cum vă lăudați în opoziție? În chestia Ghenadie, s'a făcut atîta agitație în giurul unui singur om, când 4 milioane de oameni sufer zilnic aceleași împilări, aceleași miserii. În programul liberal figurează introducerea sufragiului universal; cu toate acestea partidul nu face nici un pas. Se teme partidul a sgîndări rana poporului, a da țerii o formațiune nouă?“

Constată apoi, că între cele două partide istorice din țeară nu există nici o diferență de vederi. În politica externă ambele țin la tripla alianță; rezolvirea chestiunilor mari o fac împreună; de aceea ar fi foarte bine dacă s'ar uni și ar forma un singur partid, pentru-că au aceleași interese de apărut, și aceeași clasă socială de reprezentat.

Oratorul face în fine elogiul conservatorilor și arată, că conservatorii au ținut seamă de progresele vremii, introducînd reforme înaintate. Conservatorii, cari se opuseseră atîdată împotriva reformei, au votat legea improprietății țeranilor. Conservatorii, cari s'au opus la 1884 revisuirii constituției, se apropie de reforma electorală promițînd reprezentarea minorităților. Liberalii au rămas însă cu vechile obiceiuri și se mărginesc a plînge pe mormintele oamenilor lor mari.

Oratorul crede, că a venit ziua, când partidele trebuie să cheme masele poporului la viața politică, prin introducerea votului universal și reprezentarea proporțională, și termină cetînd un amendament la adresa cătră Tron. Amendamentul are cuprinderea următoare: „Și ca o mai mare dovadă de bunăvoință

ce avem pentru populația rurală ne socotim datori să ajutăm guvernul Maiestății Voastre și în îndeplinirea făgăduinței date de a introduce votul universal cu reprezentarea proporțională“.

Deputatul Ciocazan, crede de asemenea că o reformă electorală este necesară dar nu cu sufragiu universal, ci în sensul unui colegiu unic, cu dreptul de vot pentru cei-ce pot ceti și scrie.

Oratorul recunoaște că guvernul s'a purtat rău cu dl Fleva, când l'a silit să iasă din minister, dar și dl Fleva a greșit crezînd, că poate turbura strada spre a se răbuna contra aceluia care l'a gonit din minister. Dl Sturdza are însă dreptul la recunoștința țerii pentru avantajile ce a obținut pentru Românii din Macedonia; și în chestia transilvană dl Sturdza a fost un samsar cinstit, (???) „Red. Trib.“ totuși temperamentul lui Sturdza îl face incapabil de a fi șeful unui partid.

Deputatul N. Fleva asemenea e pentru lărgirea dreptului electoral și pentru un colegiu unic. Critică apoi pe șeful partidului liberal pentru nedestoinicia sa în chestiunile mari, cum e spre pildă chestiunea națională și cea macedoneană. Un singur ban nu s'a dat pentru cultura din Transilvania, — a zis dl Fleva — nici pentru cea din Macedonia. Școlile din Transilvania și cele din Macedonia au rămas nesobvenționate de statul român, — nu știm ce o fi făcut noul ministru de culte.

Tot în aceeași zi a vorbit și în senat dl P. Grădășanu pentru reforma legii electorale, în sensul reprezentării minorităților, dar de votul universal s'a ferit, cum se cam ferească toți corifeii ambelor partide istorice.

Cu toate acestea un progres îmbucurător se poate constata în România, în favoarea votului universal, pentru-că amendamentul la adresă a fost subscris, în anul acesta de 26 deputați, până-ce în anul trecut, amendamentul de asemenea natură avea abia zece subscriseri.

Cronică politică.

Crisa sârbească.

Eată ce scrie foaia de seară a lui „P. Lloyd“ din 28 c.:

„Încă de când s'a născut, cabinetul Novakovic a fost demn să se prăpădească. Dar exprimându-ne astfel, sîntem departe de a lua în seamă atitudinea sa față cu Austro-Ungaria, dar mai ales față cu Ungaria. Ceea ce a fîptuit în această privință, de mult e uitat la noi și nu s'a în-restat pe revașul poporului sîrbească, dar purtarea aceea a fost totuși produsul politicii fără rost și fără scop determinat al politicii urmate de ministrul căzut, care voia cu orice preț a pune la cale acțiuni mari și a umbla pe drumuri nouă, fără să fi fost măcar pe un moment în clar, ce adereă voeste...“

„E de prisos a asigura în mod explicit, că în această expunere (adecă a cauzelor căderii ministerului prin influența Vienei—Budapestei. R. „Trib.“) nici un singur cuvînt nu e adevărat. Nu este obiceiul conducerii politice roaste externe, a se amesteca în trebile interne ale statelor străine; credincioasă principului său, că nu este permis să fie atacată libertatea și independența statelor balcanice, ea (conducerea) ar evita, dacă nu din alte motive, atunci desigur deja pentru hatărul acestui principiu, în politica sa balcanică tot ceea-ce ar putea purta pe sine mear pumai și o umbră de vră ingerință. Pe lângă aceasta cei din Viena n'au putut ave nimic de obiectat în timpurile din urmă în contra ministerului Novakovic. Știrile împrăștiate asadar (de cătră foile fostului guvern, înțeleg „P. Li“) nu sînt altceva decât minciuni tendențioase, care bine înțeles, nici în Sârbia nu pot amăgi pe nimeni“.

Clar de tot își exprimă oficiosul bucuria din cauza căderii oamenilor, cari au aplicat atâtea palme sdravene pe pielea cam grosioară a milenariștilor. Ear pe de altă parte Milan a făcut gheșeft bun. *Schöne Seelen finden sich immer zusammen.*

Reforme în Turcia.

Pe semne vom fi siliți de curentul național cu care se precipită introducerea „reformelor“ în împărăția turcească, să stereotipăm acest titlu al cronicei noastre politice. S'ar pute chiar să ajungem, cu vreme, a le privi și serios. Eată ce știri vin astăzi din Tarigrad:

Mașne (28 Decembrie) va fi transportată la Trapezunt cavaleria compusă de Curzi.

Au fost numiți următorii creștini: Sava Rumi Efendi, un grec, adjutant al valiului din Trapezunt; Carabet Efendi, Armean, adjutant al mutessafirului din Salonichi; Iancu Efendi, grec, adjutant al mutessafirului din Gümüshane.

După o publicațiune oficială se va introduce în budget un capitol de „rezervă“ pentru cheltuieli neprevăzute. Cheltuieli extraordinare pot fi făcute numai în cazurile cele mai urgente și după-ce s'a constatat, că sînt acoperite prin capitol de rezervă. Posturile rămase goale după funcționari susnumerari nu se vor mai umple. Lefurile acestor posturi vacante se vor adăoga la budget.

Azi, 28 Decembrie, — spune oficiosul — a fost publicat budgetul, pentru prima dată dela 1883/4 încoace; e basat pe cifrele mijlocii ale celor din urmă trei ani, precum și pe următoarele economii: reducerea cheltuielilor cu 15 % și a lefurilor cu 10%; sporirea unor impozite, a taxelor vamale, a execuției restanțelor de dare etc.

Din Paris se scrie „Coresp. Politice“, că chibzuirile ambasadurilor în Constantinopol se urmează pe baza mai multor proiecte de reforme, care vor fi cerute Turciei de a fi înlăturate. Ideea conducătoare a tuturor acestor proiecte este obținerea de garanții sigure pentru o alcătuire mai eficace a justiției și a finanelor, fără ca autoritatea sultanului să suferă vre-o știrbire directă (?), prin aceste reforme. În cercurile diplomatice se hrănește speranța, că dacă în cel mai apropiat timp nu se vor produce întâmplări neprevăzute, fi va succeda concertului european a intrupa în Constantinopol reformele urgente.

Le Temps află din Constantinopol, că ambasadurul rusesc Nelidov a adresat Porții o notă, privitor la arangiamental financiar, în care se declară, că guvernul rusesc, în cas dacă proiectele financiare ar fi respinse, s'ar uni cu celelalte puteri, spre a ocroti pe creditorii Turciei contra atentatelor din partea guvernului turcesc. Afară de aceasta, Nelidov a mai înmanat sultanului și un „pro memoria“.

Un paș micuț, dar caracteristic.

Ni l'împrumutăm din „Cronica“ zilni și e cuprins într-o depeșă din Berlin care spune, că: scriitorul Lothar și artistul dramatic Bonn au compus o trupă teatrală, care se va duce la Paris spre a da acolo 30 de reprezentații în limba germană“.

Acum șese luni așa ceva nu era încă posibil. Pacea omnipotentă — așa se vede — lucrează.

Răscoala din Cuba.

Răscoalați nu sînt de loc descurajați, prin moartea eroicului lor generalism Maceo; au ei încă conducători și strategii buni. În depeșile oficioase din Madrid despre victoriile raportate de cătră trupele lăudăroșului și crudului, ca Alba, generalism Weyler, nu ne putem încredă de loc. Din contra cea din urmă depeșă, sosită din Havana, eată ce spune: Răscoalații au bătut pe Spaniolii lângă Manzanillo; Spaniolii au pierdut 6 oficeri și 115 soldați“.

Se va cuminti guvernul spaniol și va da autonomie insulei? Toți cred, că prin aceasta s'ar liniști țeara.

Din comitatul Sibiului.

— Adunarea generală extraordinară a comitetului municipal. —

— Raport special. —

Sibiu, 30 Dec. n.

Comitetul municipal al comitatului Sibiu a ținut astăzi o ședință extraordinară, care cu ordine de zi foarte bogată s'a isprăvit foarte curînd. Despre discursul ședinței raportează următoarele:

Ședința începe la 9 1/2 ore sub președinția dlui comite-suprem. Printre cei de față sînt următorii Români, afără de funcționari: I. de Preda, Dr. Liviu Leményi, Drăghici, pretor și Henț notar în Siliște, Valeriu Florian, preot gr-cat. în Racovița, Dr. Bau, V. Tordășanu, Verzar, Imbăruș din Sibiu, Micu dela Sebeșul-inferior.

Punctele 1—3 din program, niște comunicate dela minister, se primesc fără dezbateri.

P. 4 este ordinațiunea ministrului de comerț, prin care aprobă concluderea celor 33 comune interesate la linia ferată Vințului-de-joș—Sibiu—Turnu-roșu. La acest punct prof. M. Schuster propune, ca comitatul să petiționeze la ministrul, ca să lărgască gara din Sibiu conform cerințelor. — Se primește.

La p. 5 este receptiul ministrului de agricultură privitor la provederea păzitorilor de câmp (vii) cu puști.

Comisiunea comit. propune ca comunele să provadă păzitorii de câmp cu puști și din acel motiv, că păzitorii să fie asigurați. Preotul V. Florian, cerînd cuvîntul spune, că din popor venind știe ce-i în popor; știe, că poporul e în contra, ca păzitorii de câmp să se provadă cu puști. Încă nu s'a dovedit, că fiarele sălbatice ar fi nenorocit pe vre-un pă-

Pin 16 Dec.	— 4 ore p. m.	Cassa
Renta rom. per 1875	5%	100
Renta română amort.	5%	97
Renta (Schuldverschreib)		09
Oblig. de stat C. F. R.	6%	—
Renta rom. (Rural conv.)	6%	100
Imprumut municipal	5%	97
Scrisuri func. rurale	5%	—
	7%	—
Idem "urbane	7%	—
"	6%	102
"	5%	87
Banca-Nat. (100 lei vârs. intr.)		1668
Soc. Dacia-Rom. (250 lei vârs.)		420
Soc. de Asig. Nat. (200 lei vârs.)		467
Soc. rom. de reasig.		118
Soc. r. de con. (250 lei vârs.)		106
Oblig. Cassei Pensiuinilor		280
Agio		
Schimb.		
Londra 3 luni		—
" cek		—
Berlin 3 luni		—
" cek		—
Paris 3 luni		—
" cek		—
Viena		—
Agio		—

Cele [3022] 5-6
mai frumoase păpuși
cu peruce lipite, din păr natural
curat, mai ieftine ca cele cu peruce
de lână, se află în prăvălia de
parfumerie și frisură
Francisc M. Nikesch,
Sibiu, Promenada Bretter.

*"Sentinela" institut de eco-
nomie și credit ca societate
pe acțiuni în Săteul-nou (Riva
Vijului) efectuează toate ope-
rațiunile de bancă. După
depuneri spre fructificare sol-
veste 6% și darea de venit.
Direcțiunea.*

[2398] 14-20

Făină de Ungaria și Bănat

dela cele mai renumite mori cu vapor,
recomandă cu prețuri moderate fran-
zelaria lui

Petru Moga,
Sibiu,
strada Călnădiei nr. 44.

[2385] 1-3

Două cărți folositoare

pentru țăranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
biblioteca „Tipografia”, societate pe acțiuni
Sibiu, strada Poplăcii 15:

**INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ**

compus de

cel 12 preți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„POESII”

DE
IOAN N. ROMAN.

Prețul 50 cr. v. a.

CONVOCARE.

Subscriitorii acțiunilor institutului de credit și de economii
„Zlăgnea”, societate pe acțiuni în Zlatna, se invită prin aceasta în
virtutea §-ului 154 al legii comerciale la

adunarea generală constituantă,

care se va ține în Zlatna, **Sâmbătă la 27 Martie n. 1897** înainte
de amiază la 10 ore, în localul școlii gr.-or.

Obiectele:

[3237] 1-3

1. Raportul fondatorilor.
2. Constatarea subscrierii capitalului social.
3. Stabilirea statutelor societății.
4. Constituirea societății cu capital social 100.000 coroane (50.000 fl. v. a.).
5. Alegerea comitetului de supraveghere.
6. Descărcarea fondurilor de responsabilitate normată în §. 152 al legii comerciale.

În sensul §-ului 155 al legii comerciale fiecare acție subscrisă dă un vot, mai
mult de 10 voturi însă nimeni nu poate exercita, ear' subscriitorii pot participa la
adunare sau în persoană sau prin plenipotențiar.

Din ședința fondatorilor societății pe acțiuni „Zlăgnea” ținută la Zlatna la
12 Decembrie 1896.

George Vișa,
președinte.

Emanuel Beșa,
notar.

Luminare
electrică

Legătură telefonică
Nr. 84.

P. T.

Am onoare a împărtăși domnilor militari și onorabilului public, că

MAREA BERERIE HABERMANN

dela **1 Ianuarie 1897** va fi continuată mai departe sub condu-
cerea mea.

Mare concert militar va fi în 1 Ianuarie n. 1897.

Începutul la 7 ore seara.

Mâncări gustoase, bere bine conservată și vinuri natu-
rale și curate, precum și **serviciu prompt** mă pun în plă-
cută poziție de a pute îndestula cât se poate de bine pe onorații
mei mușterii și pentru aceasta mă rog de sucurs binevoitor.

Sibiu, finea lui Decembrie 1896.

Cu deosebită stimă:

JULIU PANKIEWICZ
(Henric Meltzer.)

[3149] 2-3

Legătură telefonică
Nr. 84.

Luminare
electrică

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit ca o apă medicinală prea
eficace și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, ma-
ladiile stomacului, a rinichilor, a beseii udului și
ale organelor respiratoare etc.** [1789] 97-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid car-
bonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefacător — va îndeplini
chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai,
Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit
propriu strada Căldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul
dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

Josef György,

(comit. Hármszék). Bodok. (Transilvania).

La „Tipografia”, societate pe acțiuni din
Sibiu se află de vânzare

**TABLOUL
CONDAMNĂȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.**
Prețul 2 fl.

La „Tipografia”, societate pe acțiuni
în Sibiu se află de vânzare:

**TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE”.**
în mărime 33×50 cm.
Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin
poștă fl. 1.70.

„LUGOSANA”

= institut de credit și de economii, ca societate pe acțiuni în Lugos. =

Primește depuneri spre fructificare
sub următoarele condițiuni:

- a) Depuneri cu anunt de 30 zile cu 5%;
- b) „ „ „ 60 „ „ 5 1/2%;
- c) „ „ „ făcute de biserici, școli, corporațiuni cul-
turale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Darea de venit după interese o solveste institutul separat.
După starea casei depuneri până la 500 fl. v. a. se resti-
tuesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și ridica și prin poștă.

[1947] 52-

Direcțiunea.

Pentru „Tipografia” societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„RĂVAȘUL NOSTRU” ZIAR ANUAL GRATUIT

NOU! A APĂRUT NOU!

O nouă foaie românească:

„RĂVAȘUL NOSTRU”

= Ziar anual =

care cuprinde expunerea pe scurt a tuturor întâmplărilor politice-culturale
petrecute peste an în viața poporului românesc din Transilvania, Ungaria
Bănat și Maramureș.

Se recomandă miilor de Români, **cari nu pot** (sau nu vreau) **se ce-
tească vre-un ziar** de zi, de săptămână sau lună.

Acest ziar îl primesc **gratuit** toți cei-ce cumpără

„Căldarul Poporului”

cel mai bun, mai românesc și mai ieftin căldar

pe anul 1897.

= El este adăus ca inovație în „Căldarul” din estan la pagina 100-111. =

Preoți și învățători români! Lățiți ziarul anual:

„RĂVAȘUL NOSTRU”

printre țăranii români, cari știu ceti, îndemnându-i a-și cumpăra

„Căldarul Poporului”

care costă **numai 20 cr.** exemplarul; trimis prin poștă **23 cr.**

La comanda mai mari se dă rabatul cuvenit.

A se adresa la:

Librăria „Tipografiei”

societate pe acțiuni în Sibiu. (Strada Poplăcii Nr. 15).

„RĂVAȘUL NOSTRU” ZIAR ANUAL GRATUIT

Pentru tipar responsabil: Iosif Marshall.